

ди глава чърквы, наслѣдникъ Христа, намѣстникъ Св. Петра и райскы ключарь! Византийци же упирающи ся на императорскы принесентъ въ Новый-Римъ (Константиновъ градъ) прѣстоль привъзгласили сж' себе Патриарси вселении, все-святѣйшии, тытулы, кого чърковъ отдава само святому духу и святини дѣви!... За това сж' ставали разни общии частни събори, дѣе ставало най яростное прѣние между святы отцы, псувание, проклѣтие и отъ двѣ страны. Между такива срамотны за чловѣчества раздоры и яростны прѣныя, едни и други сж' искали потвърдение въ св. писание на свои упорны мысли и мнѣния, притыкующи по волж' си всѣкж рѣчь священнаго писания, и такива рѣшения сж' называли каноническы права! Папи подирь много выкъ и крѣсакъ и тяшкы проклятия за първенства си, прихванжли сж' си найпослѣ! Византийци Патриарси, имѣящи императоры си на помощь, уборили Папины каноническы за първенства права! Въ първое раздорно врѣмя ся явѣва крещение прѣславскаго двора въ Българияж. Папа е искалъ отъ едниж странж да положи духовнаж си власть Българияж, а византийски Патриарси одъ другж. За това сж' станжли пакъ голѣмы прѣния между западнимъ и вѣсточнимъ. Великый Симеонъ и болгарски съврѣмени просвѣтители священоначалици отхвърлили на странж каноническы права и еднихъ и другихъ, и поставили си Патриархъ независимъ, основающа ся на самы евангелскы права „вси прѣдъ Богу единоеми,“ на апостолскы правила и на свож крѣпкж държавнаж силж, коя е най голѣмо каноническо право! Византийцѣмъ и Папи не е было на сърдце и по волж, нѣ нѣмали сж' що да сторытъ, и така сж' чыкали врѣмя слабо и смѣтно, да нападнѣтъ на българско независимо священоначальство.

Послѣ падения царя Петра, Симеоноваго сына, и падения Шишманъ-Мокрюваго дома, кой разшири най много българскаж държавж и принеси патриаршескы и царскы прѣстоль въ Охридъ и Прѣспъ, Византийци, незаборавивше свож старж злобж, уборихж българское священоначальство. Нѣ Асѣвъ I. и Асѣвъ II. възобновиж го пакъ безъ да пытътъ ни ти Папа, ни ти Византийци Патриарси за каноническы права; нѣ съ по-